

det paagældende Sted er nedlagt Forbud mod Borttagelse af Sten. For noget nærmere at bestemme, hvad der skal forstaaes ved løse Smaasten, tilføje vi, at de ikke maa være større end en knyttet Haand. Det er naturligvis heller ikke nogen nøjagtig Bestemmelse, men den er dog formodentlig saa nøjagtig, som den behøver at være. I paakommende Tilfælde vil selvfølgelig den, der taltales for at have borttaget saadanne Sten, altid kunne frigøre sig, naar han foreviser en knyttet Haand, der er lige saa stor som Stenen. De øvrige Ændringsforslag, under Nr. 1, 2, 7, 8, 10, 11 og 12 samt Begyndelsen af 13 tilsigte alle at imødekomme de Indvendinger, der fremkom fra forskellige Medlemmer, navnlig min ærede Sidemand til højre (Bertelsen, Hjørring Amts 5. Valgkreds) og som gik ud paa, at vi gik Ejeren eller Brugeren for nær, naar vi, som fastslaaet ved 3dje Punktum af § 1, bestemte, at et Forbud mod Borttagelsen af visse Genstande paa Forstranden uden videre skulde omfatte den tilsvarende Strækning af den udyrkede og for Græsvækst blottede Del af Strandbredden. For nu saa vidt som det kan forenes med vor Overbevisning om det rette paa dette Omraade at imødekomme de fremsatte Betænkeligheder, foreslaa vi for det første under Nr. 1 noget klarere end allerede sket at udtrykke, at et Forbud ikke maa omfatte andre Arter af de Genstande, der overhovedet er Tale om, Sten, Ler, Sand eller Grus, end dem, hvis Borttagelse efter Synsmændenes Mening kan antages at skade Kysten. Hvis de altsaa ikke antage, at det skader Kysten at borttage Grus, men vel Sten, maa de kun forbyde Borttagelsen af Sten og ikke Grus. Det vil altsaa medføre, at de, der ere interesserede i at tage Grus, Lodsejere, Kommunalbestyrelser eller andre, ikke i saadanne Tilfælde afskæres fra at forsyne sig efter Forgodbefindende. Det var allerede vor Tanke med Forslaget, som det forelaa ved anden Behandling, men for Sikkerheds Skyld, da vi have hørt, at der var nogen Uklarhed i saa Henseende, have vi udtrykt det noget tydeligere ved dette Forslag under Nr. 1. Forslaget under Nr. 2 er det vigtigste af alle dem, vi have stillet ved denne Behandling. Som Forslaget forelaa ved anden Behandling, gjorde vi jo den Undtagelse i sidste Punktum af § 1 fra Hovedreglen om, at Forbudet paa Forstranden ogsaa skal gælde den tilsvarende Strækning af Strandbredden, at det dog skulde være Ejeren tilladt at bort-

tage de forbudte Genstande, naar det skete til Brug i hans egen Husholdning eller Have, eller for at sikre Kysten paa bedre Maade. Dette have vi nu foreslaaet at udvide derhen; at han, Ejeren eller Brugeren, med Synsmændenes Tilladelse, skal kunne borttage de Ting, Forbudet omfatter, „til hans eget private Brug“ i al Almindelighed, altsaa ikke blot til Brug i Have og Husholdning, men ogsaa f. Eks. til Opførelse af Bygninger, til Vedligeholdelse, Anlæg eller Udvidelse af hans private Veje, kort sagt, overalt til hans eget Brug. Deri er der naturligvis alligevel en Grænse, den nemlig, at han ikke maa sælge eller bortgive det, men det er en Grænse, som vi med velberaad Hu fastholde, idet vi gaa ud fra, at der maa være Mening i al Ting, og naar Kysten anses for at være for svag til at taale Borttagelse af de paagældende Sten fra Forstranden, bør den ikke udsættes for Ødelæggelse ved Borttagelse af disse Ting fra Strandbredden. Det kan være galt nok med, hvad vi have foreslaaet, at han maa borttage dem til sit eget Brug, men hvis han skulde have helt fri Hænder, kunde det føre for vidt. Dette Ændringsforslag stille vi — for manges Vedkommende med stor Overvindelse — for dermed at imødekomme de Indvendinger, jeg før nævnte. Og hertil slutter sig saa Ændringsforslaget Nr. 10, som gaar ud paa, at § 9 udgaar, den Paragraf, hvorefter der skulde iagttages en særlig Fremgangsmaade, naar Ejeren eller Brugeren vilde benytte sig af Retten til at „flytte“, om jeg maa bruge dette Udtryk, de Genstande paa Kysten, mod hvis Borttagelse der er nedlagt Forbud. Han skulde da tilkalde Synsmænd osv., det er en omstændelig Fremgangsmaade, som vi, da den har mødt Indsigelse, have ment at kunne foreslaa udstemt. Nu faar han altsaa Lov til at gøre det uden at iagttage den Fremgangsmaade, § 9 foreskriver, men naturligvis under efterfølgende Ansvar over for Politimesteren og Domstolene, hvis det skulde vise sig, at han har misbrugt den Tilladelse, Loven har givet ham, ved at borttage Sten i andet Øjemed end det, hvori han har Lov til at borttage dem. Af de følgende Forslag ere Forslagene under Nr. 11, 12 og 13 i Begyndelsen kun Følger af Nr. 10.

Dette er i al Korthed, hvad jeg anser det for nødvendigt at sige til Begrundelse af de Forslag, vi have stillet. Hensigten med dem alle har altsaa været af afvæbne de Indvendinger, der ere fremkomne. Desværre have vi jo set, at de ikke ere blevne afvæbnede, idet et Antal Medlemmer alli-